

H V N G A R I A .

HVNGARIA (quæ nomen ab Hunnis vel Hungaris populis ex Scythia profectis, qui eam incolunt habere constat) Pannonias, & ultra Danubium Iazygum, & Dacorum Regionem ferè omnem occupat. A Drauo ad Meridiem sumit initium; à Septentrione, Sarmatis quos Polonos, & Getis quos Walachos dicimus, terminatur; ab Occasu, Austriam habet, superioris quondam Pannoniæ caput; ab Oriente, Mysiam, quam Rhetianam nunc appellant. Danubius omnium quos Europa habet, fluuio- rum maximus mediam interfluit, atque in partes, nempe in Citeriorem & Vltio- rem scindit. Citerior est ea, vbi olim Pannoniæ fuerunt: hæc ab Vltiore Hungaria Danubio, & Austria, & Norico, radicibus Cæcij (sic olim dicti) montis: à Slauonia Drauo; à Bosna & Rascia Sauro fluminibus terminatur. Huius Citerioris Hungariæ caput est Buda, Regni sedes. Nobiliora in ea oppida, Alba Regalis, coronatione & se- pultura Regum insignis, Strigonium metropolitana, Quinqueecclesiensis, Episcopalis sedes, præterea Sopronium, laurinum, & Sabaria, Diui Martini, & Stridon Diui Hie- ronymi patria. Flumina multa in eo nobilia. Lacus habet duos nobilissimos, Balaton & Fertou. Huic Citeriori Hungariæ, vbi Drauum transieris, annexa Slauonia est, pars olim Pannoniæ superioris, inter Sauum & Drauum posita: sed Sauum etiam longè transgressa, & vsque ad flumen Hunam (hoc enim illi nunc est nomen) pro- tensa, vbi Croatia incipit. Post quam Dalmatia sequitur, per oram Adriatici maris, quæ partim Veneto, partim Turcæ parit; minima eius particula est Regi Hungariæ subiecta: loca mediterranea Boznenses tenent, & Rasciani, qui olim Moesi superiores fuerunt. Slauoniæ caput Zagrabia est: Croatiae nunc Bigihon est, antea Fumium erat. Ultra Danubiana Hungaria montibus Carpathiis supra Posonium incipientib., & longissimo flexu ad littus Euxini maris porrectis, à Morauia, Slesia, Polonia, & à Russia distinguitur, vsque ad eum locum, vbi Regio est, quam Maromarusiam voca- mus. Ibi iam alij montes & syluæ ab eo loco Seuerinum versus tendentes, à Trans- sylvania & Valachia Transalpina separant: Hanc vltiorem Hungariam Tibiscus flu- uius piscosissimus, in montibus Maromarusiis ortus, mediam interfluit. Hæc Hun- garia habet Oppida nobiliora, ad Septentrionem Posonium, Tirnauiam, &c. ad Meri- diem verò Colociam, Bachiam, Zegedinum, &c. vltra Tibiscum, Varadinum, Debre- cinum, &c. cum fodinis auri & argenti: Seuerinum, vbi pontis olim à Traiano Imp. exstructi vestigia etiam nunc apparent, & alia quæ breuitas historica nunc prolixius vetat enumerare. Incolæ Scythica lingua vtuntur, ab omnibus finitimis diuersa: Nulli Regioni terrarum, hominum robore, pecorum fecunditate, vbertate soli, me- tallorum copia cedens. Cæli benignitate, & pulchritudine situs, omnibus Orbis Re- gionibus suo iure possit anteferri. Tellus rerum omnium copia à natura donata; vbi aurum, argentum, sal, lapillos, colores effodere licet. Frumenti, pabuli, leguminis, & po- morum abundantia præstat. Neque deest amnicorum copia piscium, & cupri con- fectura; in plerisque fluminibus auri optima ramenta inueniuntur: quin & in vitibus in aurifero solo satis aurum quandoque legunt. Hæc ex Ste- phani Broderith opusculo; & Ant. Bonfinij rerum Hungarica- rum Decadibus collegimus; quos ipsos studiosus Lector consulere potest. Videat etiam Mathiam à Michou de Sarmatiis; & Munsterum. Scripsit & Ge- orgius Wernherus de admirandis Hun- gariæ aquis opusculum.

HUNGARIAE DESCRIPTIO, WOLFGANGO LAZIO AVCT.

Hungaricae uoces
quomodo legendae sint.

C.H. litteræ in uocibus
Hungaricis C.Z. S. littera pro
S.C.H.Z. littera pro
S. simplici, in uocibus
Hungaricis W. litte-
ram in fine pro
V.V.

OUTGANGO LAZIO AVOT. 15

M. HENRIE PARS. M. D. C. L. X. V. I. I.

